

Facebook gør dig mere effektiv

70 procent af ansatte, der bruger det meste af arbejdsdagen foran computeren, bruger dagligt internettet til private gøremål

Tjekker du nogensinde din Facebook profil, et youtube-klip eller din private mail i arbejdstiden?

Hvis du er en gennemsnitlig dansker, sker det nok jævnligt. Og det skal du ikke skamme dig over. Det gør dig nemlig ikke mindre effektiv på jobbet. Tværtimod. Medarbejdere, der engang imellem bruger internettet til private formål, er faktisk ni procent mere effektive end deres øvrige kolleger, viser en ny australsk undersøgelse fra universitetet i Melbourne.

- Korte pauser, der ikke afbryder hverdagen for meget, såsom at surfe lidt på internettet, får tankerne til at slappe af, så koncentrationen resten af dagen er

bedre, siger dr. Brent Coker, som står bag undersøgelsen, til Sydney Morning Herald. Det nikkede en dansk erhvervspsykolog genkendende til. Man kan ikke koncentrere sig i otte timer i træk. Alle mennesker har brug for frikvarterer i løbet af en arbejdsdag, siger erhvervspsykolog Troels Gottlieb. Undersøgelsen viste, at 70 procent af ansatte, der bruger det meste af arbejdsdagen foran computeren, dagligt bruger internettet til private gøremål. Facebook, internet-aviser, spil og online-shopping var blandt

de mest populære tidsfordriv. En lang række danske virksomheder som for eksempel Danske Bank, sygehuset i Esbjerg, VUC Vestsjælland og Blue Water Shipping har ellers for nylig blokeret for de ansattes adgang til visse hjemmesider. Især er hjemmesiden Facebook upopulær blandt arbejdsgivere, der frygter, at de ansatte bruger arbejdstiden på at følge med i vennernes liv i stedet for at arbejde.

- Men facebook kan måske være en god måde at få dækket sit sociale behov på i løbet

af arbejdsdagen. Ellers ville du måske forstyrre en kollega med småsnak, siger Troels Gottlieb. Selv om der er brug for pauser i løbet af dagen, er erhvervspsykologen langt fra sikker på, at man direkte kan koble en bedre arbejdsindsats med hyppige besøg på Facebook og youtube.

- Man kunne godt forestille sig at de medarbejdere, der surfer rundt på nettet og tjekker Facebook, er de mest effektive i forvejen. De formår måske bedre at omstille sig hurtigt og zappe mellem flere ting, siger Troels Gottlieb.

/ritzau/



Omkring to millioner danskere har en profil på internetfællesskabet Facebook. Mange tjekker profilen i arbejdstiden, og det viser sig nu at være en ganske fornuftig idé. Polfoto

Lokal - redigeret af Thomas Vang Nielsen

Gud var der ikke - det havde han jo sagt

Den første fredag i hver måned rocker en flok unge mennesker løs til kristendommens budskab ved en rytmisk gudstjeneste i Herning Kirke



AF PETER BOLLERUP ANDERSEN
pba@herningfolkeblad.dk

»Han er ikke her. Han er opstanden, som han har sagt«
Hvis nogen var kommet i kirke med den forventning at få et glimt af Jesus, blev de skuffede. Det blev nemlig lynhurtigt demeteret med ovenstående citat fra biblen. Citatet dækkede også over temaet for »Rytmsk Gudstjeneste« denne fredag aften i Herning Kirke. Jesus var rejst for længst. Det var der ikke noget nyt i. Men som også tidspunktet - fredag aften klokken 20.10 - indikerer, så var det trods alt en ganske anderledes gudstjeneste. Som en af arrangørerne udtrykte det.

- Formålet er at vise, at kirken er mere end orgel og salmebøger, sagde Peter Bruun. Og det var meget mere end det. Blandt andet vilde guitar-ribs, til tider stor-skrælende fællessang og videoklip af en lidende, korsfæstet Jesus i sine sidste sekunder på jorden til spot og spe på Golgata.

Mere end orgel og salmer

Så dramatisk blev gudstjenesten dog ikke indledt. Der var derimod forårskåde vibrationer i luften. Vejret havde et sydeuropæisk snit over sig. Det var klart, og det var lunt. Kirken var i den forestående påskes anledning festligt udsmykket. Dansk gran var lagt pentligt ud foran kirken, nu hvor man ikke kunne skaffe palmegrene. Foran kirken var også Peter Bruun og Morten Klostergaard, der er henholdsvis efterskolelærer og ansat hos 2tal. De er også unge kristne mænd, der de seneste år har været hovedarkitekter

bag »rytmisk gudstjeneste« den første fredag i hver måned. Men hvad er det så egentlig for en størrelse?

- Det er nok primært en gudstjeneste for unge mennesker, men alle er meget velkomne. Det er bygget op omkring lovsange, diasshow, powerpoint og dramaer blandt andet. Vi prøver ligesom at skabe et supplement til søndagsgudstjenesten - ikke en modsætning, fortalte Peter Bruun, mens Morten Klostergaard nikkede. Skiftevis bød de ind med pointer og var begge meget smilende og meget høflige.

Men er gudstjenesten om søndagen simpelthen blevet for kedelig, siden man stabler sådan en rytmisk gudstjeneste på benene?

De smilte begge og tænkte sig om, inden de svarede.

- Det er et lidt svært og farligt spørgsmål at svare på, indledte Peter Bruun.

- En prædiken kan være rigtig fed, der kan være gode salmer og orgel... Der er måske ind imellem langt mellem snapsene, sagde han og fortsatte.

- Vi vil gerne gøre gudstjenesten lidt mere moderne. Jeg tror, at det om søndagen hurtigt kan blive lidt indforstået med trodsbekendelsen og så videre. Her kan man læse det hele præsenteret med powerpoint på væggene. Mens vi stod foran kirken og talte, strømmede folk ind i kirken.

Millenium man

Det første man mødte inde i kirken var et lydboard, man skulle styre uden om. Det næste, som faldt i øjnene, var et band, som stod klar bag deres instrumenter. Et stykke foran alteret stod et stort kors. Det så umiddelbart lidt skrøbeligt ud. Det hældte lidt til siden og var ikke så markant i forhold til andre store bastante kors, man ser i folkekirken. Det var en kende mere ungdommeligt kreeret og passede i anledningen fortrinligt ind i billedet. »Der er sejr i Jesu Blod« sang kirkegængerne med en høj og fyldig vokal. Samtidig var der godt tryk på instrumenterne, særligt en guitar, der blev vredet godt og grundigt rundt af en ung mand med lange flettede dreadlocks.

Sangenes tekster stod på væggene rundt omkring ved hjælp af projektorer.

Gudstjenesterne er bygget op uden egentlig prædiken. I stedet kommer der hver gang en ny taler. Aftenens taler hed David Christensen og er en ung mand fra Ølsted, som er bror til arrangør Morten Klostergaard. Han talte i lidt over 20 minutter, og indledte meget humoristisk med at få en pige til at række hånden i vejret, hvorefter han sagde, at han skulle bruge en frivillig. Og så var det jo heldigt, at der lige var én, som allerede havde hånden oppe.

Pigen kom med op foran for at bære en stor sten, som skulle symbolisere de gravsten, som blev lagt ovenpå Jesus' grav for over 2000 år siden. En af pointerne i talen var, at Jesus' opstandelse i dag er lige er så vigtig for os mennesker, som den var for de personer, der fandt en tom grav efter Jesus' opstandelse.

- Jesus er The Millenium Man. Han har overvundet århundreder og årtusinder, men er lige så aktuel i dag som dengang, sagde David Christensen.

Begejstring for nadveren

»Din barmhjertighed, den omslutter mig« blev der sunget for fulde kirkegardiner.

Sangen er en central del af den rytmiske gudstjeneste. Sangene er meget melodiose og indbyder i højere grad end salmer til stor fællessang. En kvinde på anden række rejste sig under hver sang og gav sig hen til musikken og rockede med håndfladerne op mod himlen. Sådan var der hele tiden folk, der spontant rejste sig op under sangene.

Mellem sangene var der bøn, hvor blandt andet præst i Herning Kirke Erik Nikolajsen kom på banen. Forinden tog han, som alle andre, sæde på kirkebænken. Med ordene »lad os alle bede« krøb hovederne ned mod jorden, folk lukkede øjnene og koncentrerede al tankevirksomhed på bønnen.

Nadveren var også et stort tilløbsstykke. Med en hit-rate på omkring 100 procent, var det så som så med Jesu Kristi Blod, der kun blev udskænket i



Den første fredag aften i hver måned er der »Rytmsk Gudstjeneste« i Herning Kirke. Det er en noget mere alternativ gudstjeneste end den traditionelle om søndagen. I stedet for orgel spiller et band, og frem for salmer bliver der sunget lovsange. Foto: Tony Brøchner

ringe mængder. Musikken måtte også midlertidigt høre op, da musikerne selvfølgelig også skulle til nadver. Inden gudstjenesten fik præst Erik

Nikolajsen også spørgsmålet, om det er for kedeligt med almindelige gudstjenester.

- Det kommer jo an på, om man hører efter. Højmessens om søndagen har stadig sine store kvaliteter. Men udtryksformen er selvfølgelig forskellig, sagde han.

Ja tak, det fik man syn for. Blandt andet ved de forskellige videokvenser, der rullede over kirkevæggene i løbet af aftenen. Der blev vist klip fra filmen »Passion of the Christ«, som er en slags rekonstruktion af Jesus' sidste dage. Forpint i blod og smerte løftes Jesus - naglet fast til korset - op på Golgata. En lille reminder om, hvad Jesus har udstået for vores skyld. Efter knap to timer var Gudstjenesten ved at være slut, men ikke aftenen. Journalisten var blevet inviteret over i missionshuset Bethania på den anden side af gaden til café med kage, kaffe og polser.

To om det hele

Her fortalte arrangøren Peter Bruun, at det mest er unge kristne, der kommer til de rytmiske gudstjenester. Og mest en del unge, der i forvejen befinder sig i det kristne miljø.

Det havde Casper Bach Kofoed på 25 år et bud på. Han er blandt andet formand for Luthersk Missions Unge i Herning.

Men først, midt i lagkagemundfulde

ved et godt besøgt bord i missionshuset, sagde han om rytmisk gudstjeneste:

- Det er jo det samme budskab som til en normal gudstjeneste - det er bare sagt på en anden måde. Casper Bach Kofoed bor i Aulum. Han kommer ofte til gudstjenesterne og ofte med sin kæreste. Denne dag var han dog alene.

- Det er fedt med den anderledes musik. Mange af dem har jeg sunget som barn, så det er sjovt at høre dem igen, fortalte han og fortsatte:

- Her er altid nogle, man kender, og det er godt at have andre mennesker at dele kristendommen med.

- Hvad var aftenens højdepunkt?

- Uha, sagde han og tænkte.

- Det var nok talen og alle lovsangene. Det er bare rart at kunne sige tak for det hele, når nu jeg tror på kristendommen og det, den har gjort for mig.

- Hvad har det da gjort for dig?

- Jeg tror på, at Gud har skabt jorden. Det har givet en værdi i mit liv, som jeg ikke kan undvære. Gud holder hånden under mit liv - og jeg føler altid, vi er to om det hele.

The Millenium Man eller Jordens Freller. Gud var til stede, for dem der troede på ham. Han var der ikke fysisk, men alligevel var han der på den ene eller anden måde.

»Han er ikke her. Han er opstanden, som han har sagt«



Der var ikke mange stille stunder i de næsten to timer gudstjenesten varede. Her er der dog nogle minutters stilhed, hvor folk i kirken fik lov at bede for sig selv.